

Waterberging

Technische maatregelen, zoals dijkverhoging en extra gemalen, kunnen ons niet meer voldoende beschermen tegen wateroverlast. Daarom moeten we het water meer ruimte geven. Bijvoorbeeld in waterbergingsgebieden. Dit zijn laaggelegen gebieden die zo zijn ingericht dat ze bij dreigende wateroverlast het overtollige water kunnen

opvangen. Daardoor krijgt het water niet de kans om voor overlast te zorgen. Zodra het mogelijk is, wordt het water alsnog via de gemalen afgevoerd naar zee. Voor waterberging wordt bij voorkeur gekeken naar (natte) natuurgebieden. Omdat dat niet genoeg is, ontkomen we er niet aan ook landbouwgebieden aan te wijzen.

De inzet van waterbergingsgebieden kan uiteenlopen van eens per 25 tot eens per 100 jaar. De landbouw en recreatie kunnen er daarom gewoon door blijven gaan. De polders ten Noorden van het Zuidlaardermeer, liggend in de benedenloop van de Hunze (hier Drentsche Diep gebeten) zijn aangemerkt als waterbergingsgebied.

Westerbroekstermade- en Kropswolderbuitenpolder 6

Deze polders zijn ingericht als nat en dynamisch natuurgebied. Een lappendeken van natte en droge delen, open water, riet en gruten. Het water komt niet alleen bij ernstige wateroverlast in de polders. Het stroomt van het Foxholstermeer de Kropswolderbuitenpolder in, maakt een rondje door het geulenpatroon in de polder en wordt bij het beginpunt weer het meer ingepompt.

Variabele waterstand
In de polder zorgt het waterschap voor variatie in de waterstanden. Dat

maakt het gebied extra aantrekkelijk voor veel vogelsoorten.

Algemene informatie

- **Westerbroekstermadepolder**
Oppervlakte: 200 ha.
Diepte: 1,70 meter
Gereed: Sinds 2004 inzetbaar. 'Made', uit Westerbroekstermade, betekent 'verrige weidegrond'.
- **Kropswolderbuitenpolder**
Oppervlakte: 260 ha.
Diepte: 1,40 meter
Het gebied is sinds 2004 inzetbaar.

Onner- en Oostpolder 7

Ook de Onner- en Oostpolder ten westen van de Hunze/ Drentsche Diep worden tussen 2005 en 2010 ingericht als bergingsgebied in combinatie met natte natuur en landbouw. De aanwezige agrariërs kunnen blijven, krijgen elders geschikte landbouwgrond aangeboden of kunnen een regeling treffen om hun bedrijf te beëindigen. Door het uitgraven van de oorspronkelijke meanders gaat de Hunze ook hier weer kronkelen.

Algemene informatie

- **Onnerpolder**
Oppervlakte: 330 ha.
Diepte: 1,5 meter
- **Oostpolder**
Oppervlakte: 670 ha.
Maximale diepte: 1,2 meter

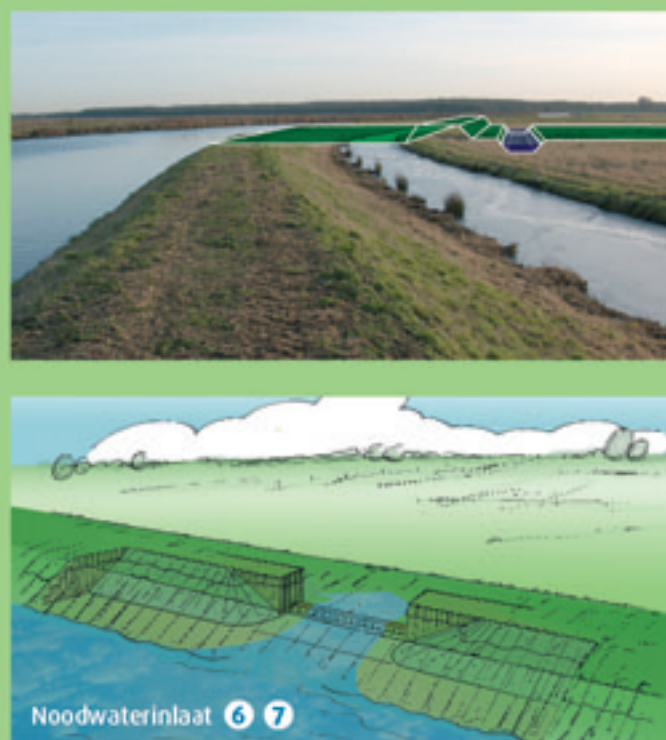
Gemaal Onnerpolder 8

Om het waterpeil in de Onnerpolder en Oostpolder te kunnen beheersen is gemaal Onnerpolder gebouwd. Het gemaal dient de waterstand voor 1800 hectare landbouwgrond

op hoogte te houden. Het gebouw rijst uit de dijk omhoog en vormt een bastion in het water. Het toegankelijke dak biedt het een prachtig uitzichtpunt op de omgeving.

Kadeverhoging Drentsche Diep 9

De kade aan de westzijde van de Onner- en Oostpolder aan het Drentsche Diep is verhoogd en verlegd. Deze kade was te laag en is nu op veiligheidshoogte gebracht. Ook heeft de kade een functie als de polders bij extreme wateroverlast onder water gezet worden. Deze werkzaamheden zijn een combinatie van werken aan veiligheid, natuurontwikkeling en het vergroten van de boezemcapaciteit. Daardoor ontstaat er meer ruimte voor water.

Noodwaterinlaat 6 7

Van Turfvaart naar Toervaart 10

Door het gebied Wolfsbarge loopt het kanaal de Leinewijk. De Leinewijk vormt de vaarverbinding tussen het Zuidlaardermeer en de vaarroutes in Oost Groningen. Om de pleziervaartuigen te kunnen doorlaten is de Leinewijk uitgebaggerd en is een nieuwe sluis aangelegd. Het is onderdeel van een project om de vaak eeuwenoude veenkanalen in Oost Groningen en Drenthe weer bevaarbaar te maken.

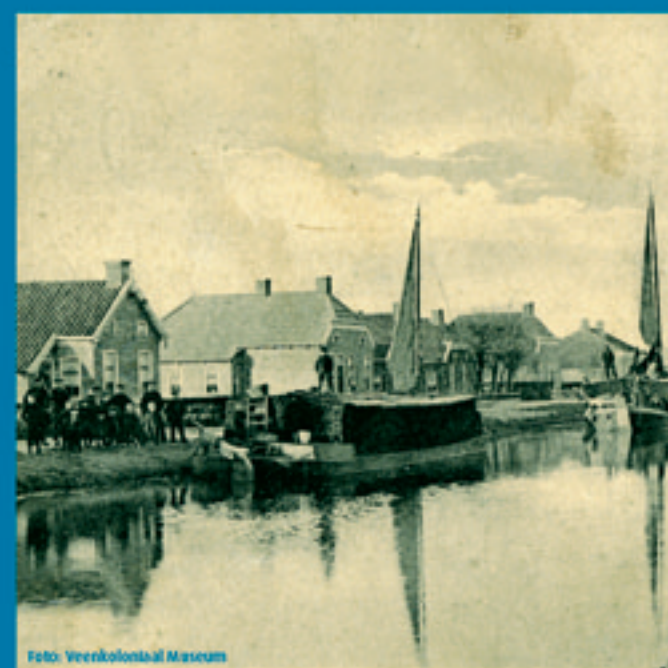

Foto: Veenhistorisch Museum

Vlstrap
Via een slingerende stroom gaat het water vanuit het voedingskanaal (De Leinewijk) door het moeras terug in de richting van het Zuidlaardermeer. Zo ontstaat een stroming die vissen lokt om in het moeras te paaien. Via een natuurlijke vlstrap kunnen ze het hoogteverschil tussen meer en moeras overbruggen.

Windmolens

Een Windmolen zorgt ervoor dat het waterpeil in Wolfsbarge hoger komt te liggen. Deze molen, de Hercules, is afkomstig uit de Boonspolder bij Annen en is volledig gerestaureerd. De wieken brengen een vijzel in beweging die water met vis en al uit het voedingskanaal naar het moeras transporteert.

Water over Wolfsbarge 11

Het gebied Wolfsbarge ten oosten van het Zuidlaardermeer is ingericht als vloedmoeras. Samen met het Groninger landschap, eigenaar van het gebied, onderzoekt waterschap Hunze en Aa's hier wat de invloed is van wisselende waterstanden op de waterkwaliteit in het Zuidlaardermeer. Het gebied wordt uitgebreid met een nieuw in te richten deel ten zuiden van de Leine.

Snoek

De bedoeling is dat de waterkwaliteit zo verbeterd dat de snoek meer ruimte krijgt in het Zuidlaardermeer. De vele ondieptes met waterplanten vormen ideale paaiplaatsen, vooral voor snoeken.

Groene kikker

22,5 miljoen m³

De bergingsgebieden 6 en 7 leveren in totaal een bergingscapaciteit van 22,5 miljoen m³.

EHS

De bergingspolders zijn onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Een plan van de nationale overheid om in Nederland een aaneenschakeling van natuurgebieden te creëren.

180 Badkuipen

In een badkuip zit +/- 350 liter water. Een pomp van gemaal Onnerpolder verpompt 63000 liter per minuut, dus ongeveer 180 badkuipen vol per minuut!

Landbouw

In de 20e eeuw werd de waterafvoer in het Hönzedal verbeterd. Er werden sloten aangelegd, watermolens geplaatst en de Hunze werd gekanaliseerd (rechtgetrokken). De landbouw nam toe en bepaalde vanaf die tijd het aanzicht van het landschap: grote rechte kavels.

Vismigratie

Het waterschap past het visvriendelijke sluisbeheer in ieder geval toe in de vistrek perioden: vanaf 15 februari tot en met juni (voorjaarstrek) en in oktober en november (najaarstrek).

Dotterbloem